

Lieta Nr.133043213

104AA-377-14/5

SPRIEDUMS

2014.gada 20.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Vīgante,

tiesneses I.Brimerberga un I.L.Zemīte

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/ (/pers. B/) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 152.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 9.decembra spriedumu un

konstatēja

2013.gada 20.martā plkst.11.00 Valsts policijas Rīgas pilsētas būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenais būvinspektors /pers. B/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.015281, kurā konstatēja, ka 2013.gada 26.februārī plkst. 17:00 /adrese/ notiek patvaļīga būvju ekspluatācija neatbilstoši paredzētajai funkcijai, tādējādi pārkāpjot Būvniecības likuma 17.pantu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 152.panta trešajā daļā.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2013.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-5 (turpmāk – Lēmums) /pers. B/ par Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu ir sodīta ar naudas sodu *euro* 355,72 (Ls 250) apmērā.

/pers. B/ Rīgas rajona tiesā iesniedza pieteikumu par Lēmumu.

Ar Rīgas rajona tiesas (turpmāk – tiesa) 2013.gada 9.decembra spriedumu Lēmums ir atstāts negrozīts un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Rīgas rajona tiesa (turpmāk – tiesa) ir atzinusi, ka, tā kā, sūdzības iesniedzēja kā nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr./numurs A/īpašniece ir pieļāvusi šā īpašuma sastāvā esošo ēku ekspluatāciju neatbilstoši to projektētajai funkcijai pirms šo ēku pieņemšanas ekspluatācijā, sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un tāpēc sūdzības iesniedzēja ir saucama pie administratīvās atbildības.

Tiesa atzina, ka iestādes lēmumā pierādījumi ir novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, tas ir atbilstoši Latvijas APK 244.pantam.

/pers. B/ par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 9.decembra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka izskatot lietu, būvinspektoram bija jānoskaidro lietas apstākļi, zemes, uz kuras atrodas viņai - /pers. B/ piederošais īpašums, izmantošanas mērķis ir daudzdzīvokļu māju būvniecība, biroja ēkas, tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas objekti, saskaņā ar Rīgas domes noteikumiem Nr.34, ko nav pārkāpusi.

Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka viņa - /pers. B/ nevarēja saskaņot būvprojektu, kas bija pilnībā izstrādāts, jo būvatļauja netika izsniegta, jo /pers. B/ nespēja uzrādīt nomas līgumu par daļēji uz citam zemesīpašniekam piederošas zemes izvietotām /pers. B/ piederošām ēkām. Rīgas domes Būvvaldei šī situācija bija zināma, jo zemes īpašnieks SIA /Nosaukums A/ nerisināja šo situāciju, lai sakārtotu īpašumtiesības.

Kā arī tiesa nav ņēmusi vēra apstākli, ka piemērojot naudas soda apmēru, Administratīvā komisija nav noskaidrojusi /pers. B/ materiālo stāvokli un arī tiesas sēdes laikā Rīgas domes pārstāvis nespēja paskaidrot, kāpēc tika piemērots naudas sods tieši 250.00 LVL apmērā un nevis 150.00 LVL vai 350.00 LVL. Nav saprotams veids, no kā vadoties tika piemērota tieši šāda summa, ja minimālais soda mērs ir 50.00 LVL. Sūdzības iesniedzēja nepiekrīt norādītajam, ka viņas darbību rezultātā ir pakļautas briesmām cilvēku dzīvības, tieši otrādi, ja viņa /pers. B/ nebūtu šīs ēkas atjaunojusi un savedusi kārtībā, tieši tad būtu pamats uzskatīt, ka viņa - /pers. B/ ar savu bezdarbību pakļauj cilvēku dzīvības briesmām.

Rīgas domes Administratīvā komisija viedokli par apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta otro daļu 2014.gada 23.janvārī tika pieņemts lēmums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija), nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas rajona tiesas 2013.gada 9.decembra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Tiesa ir izvērtējusi konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Sūdzības iesniedzēja iesniegtajā apelācijas sūdzībā faktiski ir atkārtojusi tos pašus argumentus, kuri ir izvērtēti un pamatoti noraidīti Lēmumā un pirmās instances tiesas spiedumā, un tādēļ nav iemesla tos vērtēt atkārtoti.

Papildus tiesu kolēģija norāda sekojošo.

Latvijas APK 152.panta trešajā daļā ir paredzēta atbildība par būves izmantošanu pirms tās nodošanas ekspluatācijā.

Būvniecības likuma 17.pants nosaka, ka būvi, tās daļu vai telpu grupu izmanto tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc tās pieņemšanas ekspluatācijā.

No minētā izriet, ka administratīvā atbildība par Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu var iestāties tikai tad, ja tiek konstatēts Būvniecības likuma 17.panta pārkāpums.

Tiesu kolēģija uzskata, ka tiesa pamatoti pievienojoties Lēmuma motivācijai un atzinusi, ka /pers. B/ ir izdarījusi Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ko apstiprina administratīvā pārkāpuma lietas materiāli, kā arī pati /pers. B/ savā sūdzībā ir norādījusi uz to, ka nevarēja saskaņot būvprojektu, jo būvatļauja netika izsniegta.

Tiesu kolēģijas ieskatā /pers. B/ apzinājās, ka ēkas tiek izmantotas pirms nodošanas ekspluatācijā un apstāklis, ka ar zemes īpašnieku SIA "/Nosaukums A/" nebija panākta vienošanās par zemes nomāšanu, kā rezultātā nevarēja saskaņot būvprojektu, pats par sevi nevar būt iemesls ēkas izmantošanai pretēji Būvniecības likuma 17.pantā noteiktajam.

Tiesu kolēģija pievienojas sūdzībā norādītajam, ka iestāde savā Lēmumā nav motivējusi, kāpēc tiek noteikts naudas sods 250 latu apmērā, taču nevar pievienoties sūdzībā norādītajam, ka arī tiesa nav motivējusi soda apmēru.

Kā izriet no tiesas sprieduma, tad tiesa izvērtējot Lēmumu daļā par uzlikto sodu, norādījusi un sniegusi argumentāciju tam, kāpēc iestādes uzliktais sods ir pamatots, kam tiesu kolēģija pilnībā pievienojas un neatkārto tiesas secinājumus.

Tiesu kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lieta ir izskatīta ievērojot Latvijas APK normas, pierādījumi ir vērtēti atbilstoši Latvijas APK 244.pantā noteiktajam.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti ir atzinusi, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā ir izdarījusi Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, par ko ir sodīta atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} pantu, 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas 2013.gada 9.decembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ (/pers. B/) apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Vīgante

Tiesneses I.Brimerberga

I.L.Zemīte